P. III 18 45

Prețul unui exemplar 5 Lei.

Serviciul-Mondial

P. 122 740

Corespondență internațională pentru studiul problemei jidovești

APARE DE DOUA ORI PE LUNA IN 16 LIMBI
germană / engleză / franceză / rusă / ungară / spaniolă / română / olandeză
suedeză / daneză / norvegiană / sârbă / croată / bulgară / letonă / lituană

Nr. III/22 **Editura în Frankfurt/Main** **15 Noemvrie 1942**

K/0075

O declarație a Führerului

In cuvântarea rostită la 8 Noemvrie 1942 în „Löwenbräukeller" din München cu prilejul comemorării revoluției dela 8/9 Noemvrie 1923, Führerul a declarat următoarele:

A mai fost și o altă putere care prinsese odinioară rădăcini adânci în Germania și care de atunci încoace a avut prilejul să se convingă că profețiile național-socialismului nu sunt vorbe deșarte. E vorba de acea putere căreia i se datoresc toate nenorocirile de astăzi: iudaismul internațional. Cred că vă mai amintiți de ședința Reichstag-ului în care am declarat că dacă iudaismul își închipuie că va putea deslănțui un război mondial cu scopul de a extermina rasele europene, apoi rezultatul acestui război nu va fi exterminarea raselor europene, ci curățirea Europei de jidovi. In totdeauna am fost luat în râs pentru profețiile mele. Dar mulți dintre aceia care râdeau odinioară, au încetat să mai râdă și dacă mai sunt și astăzi unii care râd, apoi se prea poate întâmpla ca peste un timp oarecare să nu mai râdă nici ei. Nu numai Europa, dar și lumea întreagă își va da seama de lucrul acesta.

Noi național-socialiștii vom avea grijă ca iudaismul internațional să fie cunoscut în întreaga sa primejdie diavolească. Europa a și ajuns la conștiința acestei primejdii și țară după țară își însușește legislația noastră.

Cuprinsul:

1. O declaraţie a Führerului. – 2. O sută de ani dela naşterea lui Victor de Istóczy, neînfricatul pionier al luptei împotriva iudaismului. – 3. Legislaţia antiiudaică din Bulgaria. – 4. Noi invazii jidoveşti în Palestina, Irac, Iran şi Afganistan.

2. O sută de ani dela naşterea lui Victor de Istóczy, neînfricatul pionier al luptei împotriva iudaismului

Victor de Istóczy s'a născut la 7 Noemvrie 1842 în comuna Szentkereszt din comitatul Vas, dintr'o familie din mica nobilime ungară.

Aceasta era tocmai vremea în care jidanii puseseră totul în mişcare pentru a ajunge la emanciparea lor în Ungaria. Mijlocul cel mai iscusit de care s'au folosit ei pentru atingerea scopului lor, a fost adeziunea lor integrală la sforţările Ungurilor de pe atunci de a crea o Ungarie mare. Jidanii erau gata să se maghiarizeze de formă numai să poată dobândi în schimb toate drepturile cetăţeneşti. Şi e de remarcat că până şi naţionalişti de talia unui Kossuth nu vedeau în jidani altceva decât un popor de altă credinţă religioasă, care prin reforme potrivite va putea fi absorbit de poporul băştinaş şi socoteau chiar că acest proces de asimilare va aduce după sine o binevenită fortificare a poporului ungar. Primul proect de lege pentru emanciparea jidanilor a fost elaborat în anul 1840 cu concursul puternic al nobilimii ungare care în lupta ei împotriva burghezimii spera să câştige jidovimea de partea ei. La 29 Iulie 1849, revoluţia ungară le-a acordat jidanilor emanciparea definitivă. Această ultimă ispravă a regimului revoluţionar n'a avut însă nici o consecinţă practică şi abia articolul 14 dintr'o lege votată la 1867 a adus cu sine completa emancipare politică a jidanilor.

Victor de Istóczy a fost aşa dară în tinereţa sa martorul ocular al pătrunderii jidanilor în viaţa culturală, politică şi economică a Ungariei şi anume până'n cele mai înalte poziţii ale ei. Jidanii au izbutit încă de pe atunci să ajungă treptat la conducerea marilor bănci cât şi a întreprinderilor industriale şi a celor de comunicaţie. Marea proprietate şi cea de mijloc au trecut şi ele în proporţia de 70 la sută în mâni jidoveşti. Statul însuşi a crezut de bine să se plece în faţa celor mai puternici dintre ei, introducând în rândurile nobilimii ungare 300 de familii jidoveşti.

Interesant de remarcat este de sigur faptul că Victor de Istóczy care a îmbrăţişat cariera juridică, n'a luat chiar dela început o atitudine duşmănoasă faţă de jidani. Ba s'ar putea spune cu drept cuvânt, că în tinereţele sale Victor de Istóczy s'a arătat a fi mai de grabă un prieten al jidanilor, căci în calitatea sa de vice-notar al comitatului Vas, el a intervenit cu toată hotărîrea ca un coleg de al său de pe băncile universităţii, un jidan, să fie ales în funcţiunea de jurat al comitatului trebuind să înfrângă pentru aceasta o rezistenţă înverşunată, deoarece în vremea aceia jidanii încă nu pătrunseră mai de loc în oficiile publice provinciale. Scurt timp după aceasta însă, Victor de Istóczy a luat o hotărîre care n'a fost de loc pe placul jidanilor şi în urma căreia aceştia au şi pornit o puternică campanie de atâtare împotriva lui. Istóczy s'a văzut atunci nevoit să părăsească serviciul şi ţara, fapt pe care l-a folosit ca să-şi continue studiile la Londra şi Paris, în Elveţia şi'n Berlin. După întoarcerea din străinătate, a trecut examenul de avocatură cu intenţia evidentă de a se dedica acestei cariere. La intervenţia familiei sale însă, a primit postul de prim-pretor în Vasvár.

In 1872 Istóczy a intrat ca deputat al districtului Rum în parlamentul ungar, căruia i-a aparţinut de atunci încoace timp de 25 de ani şi anume în primii 11 ani ca membru al partidului liberal, deşi devenise între timp un antisemit convins.

In timpul şederii sale în străinătate, Istóczy a ajuns la o cunoaştere precisă a problemei jidoveşti şi a studiat pentru aceasta până şi limba ebraică. Nu încape nici o îndoială că în concepţia ce şi-a format-o asupra acestei probleme, a fost influenţat de cercetători celebri ca: Paul de Lagarde, du Mesnil Marigny, Dühring, Rohling, Drumont şi Schönerer. Astfel nu e de mirare că una dintre cele dintâi lucrări literare ale lui Istóczy a fost traducerea unei scrieri asupra problemei jidoveşti ce fusese elaborată de Francezul du Mesnil Marigny în anul 1875. Tot în acest an a ţinut Istóczy în parlament discursul care i-a adus faima unui antisemit de marcă al întregii Europe. Acest pas al său a fost întâmpinat cu o avalanşă de scrisori de felicitare şi încurajare din toate părţile Ungariei şi ale străinătăţii. Prin numeroasele sale discursuri şi publicaţii, Istóczy a izbutit să pregătească în anii 1870/80 calea unui antisemitism parlamentar care pe deasupra legăturilor de partid avea să ducă la o colaborare strânsă între toţi antisemiţii Ungariei.

Cel dintâi atac împotriva iudaismului l-a dat Istóczy când a adus în discuţie problema imigrării jidoveşti. La 8 Aprilie 1875 dânsul a cerut cu toată hotărîrea ca să se ia toate măsurile de apărare împotriva invaziei jidoveşti, deoarece „iudaismul atât în fiinţa sa reală cât şi'n manifestările sale nu e atât o confesiune, ci are mai mult caracterul unei caste, închegată din anacronicele instituţii ale antichităţii..." Dar Istóczy nu ajunsese numai la convingerea că departe de a reprezenta numai o confesiune străină, iudaismul e în primul rând o rasă distinctă şi ca atare reprezintă un corp străin într'un stat, ci în acelaşi timp el şi-a dat seama de caracterul suprastatal al iudaismului, care „formează un organism cosmopolit cu o conducere internaţională... care acordă numai atâta timp o atenţie intereselor naţionale, cât timp împrejurările politice le asigură dominaţia sau sunt pe cale de a le-o asigura..." Ţinând seama de această uriaşă primejdie, Istóczy a cerut cu toată insistenţa, ca să se pună capăt imigraţiei jidanilor şi să se revină asupra emancipării lor.

Cu ocazia Congresului dela Berlin din 1878, Istóczy a adus în discuţie problema Palestinei, elaborând în acelaşi timp şi un memoriu pe care l-a înaintat lui Bismarck. In propunerea sa din 12 Iunie 1878 susţinută cu o amplă argumentare în şedinţa din 24 Iunie 1878 a parlamentului ungar, Istóczy cerea, ca o unică posibilitate de rezolvare a problemei jidoveşti, restaurarea statului jidovesc în Palestina, sugerându-i astfel şi conducătorului sionist Herzl, originar din Ungaria, o idee pe care acesta şi-a însuşit-o apoi în întregime. (Vezi: „Die Wiederherstellung des jüdischen Staates in Palästina" [„Restaurarea statului jidovesc în Palestina"]. Din discursurile lui Victor Istóczy ţinute în parlamentul ungar între anii 1872 şi 1896, traduse de el însuşi în limba germană. Budapesta 1905, pag. 14).

E adevărat că Istóczy nu şi-a susţinut punctul său de vedere cu toată consecvenţa. De altfel vocea sa nici c'ar fi putut răsuna în parlamentul ungar, dacă n'ar fi lăsat o portiţă deschisă şi pentru teza asimilării. Astfel, de sigur că astăzi nu ne putem în deajuns mira că acest neînfricat luptător a susţinut şi posibilitatea unui compromis în chestiunea jidovească prin faptul că în amintitul discurs i-a somat pe jidanii care nu vor să se întoarcă în Palestina, să înceteze de a mai forma un stat în stat, să renunţe la planurile lor agresive şi la politica lor de exterminare a poporului ungar şi să se adapteze cinstit şi definitiv la felul de viaţă al acestuia... „Impăcaţi-vă cinstit cu civilizaţia creştină, contopiţi-vă cu noi, fiţi împreună cu noi un trup şi un suflet şi unul şi acelaşi om." (Vezi: „Die Wiederherstellung des jüdischen Staates in Palästina" [„Restaurarea statului jidovesc în Palestina"]. Din discursurile lui Victor Istóczy ţinute în parlamentul ungar între anii 1872 şi 1896, traduse de el însuşi în limba germană.

BIBLIOTECA ... Universitară

Budapesta 1905, pag. 21). Cu toate aceste concesiuni Istóczy s'a lovit în parlamentul ungar de o opoziţie care a întâmpinat cu ilaritate şi a căutat să ridiculizeze argumentaţia lui despre primejdia iudaizării Ungariei, fapt care l-a determinat să-şi retragă propunerea.

Totuşi dacă parlamentul ţării sale a refuzat să-i dea atenţia cuvenită, glasul lui Istóczy şi-a găsit ecoul aşteptat în oraşe şi'n sate precum şi'n rândurile tinerimii academice. In Februarie 1881 studenţii i-au înaintat un memoriu cu 221 de semnături cu rugămintea de a vorbi într'o adunare studenţească despre problema jidovească. Această manifestare a tinerimii universitare care avea să aibă loc la 17 Februarie, a fost însă interzisă de poliţie.

Nici o dificulatate şi nici o adversitate n'au fost în stare să-l descurajeze însă pe Istóczy, ci el s'a străduit mereu să consolideze frontul antisemiţilor unguri printr'o colaborare cât mai strânsă a acestora cu toţi cei ce luptau împotriva iudaismului în Franţa, Germania şi Austria. Dorinţa sa cea mai fierbinte era ca Alianţei Izraelite Universale să-i opună o alianţă anti-izraelită. El voia să închege într'o uniune supranaţională numeroasele asociaţii antisemite. Istóczy a nădăjduit mereu să poată rezolva această arzătoare problemă pe cale legislativă şi'n deplin acord cu celelalte popoare europene.

Iată însă că alianţa internaţională antiiudaică pe care a preconizat-o fără încetare Victor de Istóczy, ca de altmintrelea şi cunoscutul pionier al luptei antiiudaice din Germania Theodor Fritsch, a devenit în sfârşit o realitate, în fiinţa „Serviciului Mondial". Potrivit convingerii marilor pionieri ai luptei împotriva iudaismului internaţional, că acesta numai atunci va putea fi combătut cu eficacitate dacă lupta se va da cu participarea tuturor popoarelor pe plan internaţional, „Serviciul Mondial" poartă de mulţi ani o luptă aspră împotriva puterii iudaice. Prin ani de zile s'a străduit acest „Serviciu Mondial" să stabilească şi să strângă legătura dintre cercurile şi organizaţiile antiiudaice din lumea întreagă şi să trezească luarea aminte a tuturor popoarelor asupra uriaşei primejdii pe care o prezintă jidovimea. Sprijinit pe un material documentar de o bogăţie şi o preciziune unică, „Serviciul Mondial" a arătat din timp opiniei publice din lumea întreagă, că politica urmărită de iudaism este de a deslănţui un război mondial şi a mai arătat că Uniunea Sovietelor, Marea Britanie şi Statele Unite ale Americei au luat asupra lor înfăptuirea acestei politici de război a iudaismului.

Primul congres antisemit a avut loc în zilele de 10 până la 12 Septemvrie 1882 în Dresda şi a fost prezidat de Stöcker şi Istóczy. Acesta a lansat atunci un „Manifest către guvernele şi popoarele statelor creştine, ameninţate de iudaism", în care se ridică împotriva ideii de asimilare. „A crede că rasa iudaică ar putea să se contopească şi să se asimileze vreodată cu alte popoare şi cu deosebire cu cele creştine, este o iluzie", zice Istóczy în acest manifest. Astfel Istóczy recunoaşte caracterul rasial al iudaismului. Curios este însă faptul că cu toată această idee exprimată mai sus, programul său mai cuprinde şi concesiuni care oglindesc unele concepţii perimate ale vremii sale. Astfel în „Proectul de statut al Uniunii centrale a asociaţiilor antiiudaice din Ungaria", elaborat de el, ne apare pe lângă ţelul de „a salva Ungaria dela o completă iudaizare şi dela distrugerea sa economică şi morală de către această boală socială care este jidovimea", şi ideea, extrem de curioasă că şi jidani botezaţi ar putea fi primiţi ca membri în această asociaţie. (Proectul de statut al Uniunii centrale a asociaţiilor antiiudaice din Ungaria, elaborat de Victor de Istóczy. pag. 5.)

Cu toate că procesul omorului ritual Tisza-Eszlar a provocat în anul 1882 o vie agitaţie în rândurile populaţiei ungare (Vezi: Klaus Schickert: „Die Judenfrage in Ungarn" [„Problema jidovească în Ungaria"], Essen 1937, pag. 130–139, şi „Welt-Dienst" I/13), totuşi majoritatea copleşitoare a parlamentului a rămas devotată iudaismului sau cel puţin s'a ferit să ia atitudine faţă de problema jidovească. Această pasivitate a parlamentului îşi găseşte explicaţia mai ales în poziţiile dominante de care dispuneau jidanii şi care le permiteau să-l joace pe adversar cum vroiau ei.

„In acel parlament în care o jumătate din membrii săi sunt înnecaţi în datorii faţă de jidanii care au ajuns chiar stăpânii vetrelor lor părinteşti, în acel parlament în care trei sferturi din membrii săi sunt avocaţi care şi-au făcut averi susţinând cauze jidoveşti sau făcând diferite transacţii şi compromisuri cu jidanii, în acel parlament format din oameni care construesc reţele de căi ferate, care vor să înfiinţeze bănci, ceea ce se ştie că nu se poate realiza fără concursul jidanilor, în acel parlament în care nici un membru al său nu poate renunţa la o reclamă favorabilă, nu este de loc indiferent dacă un membru al său este defăimat şi înjurat de presa din care 95% se află în mâni jidoveşti." (Din: „Hartlebens Chronik der Zeit", caietul VII, Viena 1883.)

In semn de protest împotriva atitudinii parlamentului ungar, mai mulţi deputaţi antisemiţi din diferite partide au pus la 6 Octomvrie 1883 bazele unui bloc parlamentar cu tendinţe antisemite. Acesta era un club parlamentar suveran ale cărui statute nu trebuiau supuse aprobării guvernului. Istóczy a fixat cele zece puncte ale programului, cărora la dorinţa vajnicului său colaborator Ivan de Simonyi care făcea parte din partidul independent, li s'au mai adăugat două. Primul punct din program prevedea distrugerea puterii jidoveşti ca şi a influenţei ei pe tărâmul politic, social şi economic. Punctul 9 reclama retragerea proectului de lege referitor la căsătoriile dintre jidani şi creştini, pe când punctul 11 prevedea modificarea legii încetăţenirilor spre a împiedica imigrarea jidovească.

In alegerile din 1884 blocul lui Istóczy a dobândit 17 mandate. In memoriile sale, Istóczy scrie: „Dacă aş fi dispus de un număr suficient de candidaţi, aş fi pătruns în parlament cu cel puţin 50–60 de deputaţi." Blocul pe care îl formaseră deputaţii antisemiţi în parlamentul ungar n'a putut să desfăşoare o activitate eficace un timp prea îndelungat, deoarece – după cum a recunoscut-o însuşi Istóczy – toate partidele parlamentare, începând dela extrema stângă şi până la partidul guvernamental, sprijinite de presa iudaizată, s'au coalizat spre a înnăbuşi glasul antisemitismului din parlamentul ungar. Ploaie de insulte a fost îndreptată împotriva lui Istóczy, iar ziarul vienez „Neue Freie Presse" i-a scos porecla de „părinte al reacţiunii Europei occidentale".

Cea mai mare parte din deputaţii antisemiţi s'au retras pe rând din acest bloc parlamentar, până când în cele din urmă şi Istóczy a fost nevoit să renunţe la lupta sa parlamentară. Lupta ce-a purtat-o Istóczy timp de 15 ani împotriva jidanilor, ne-o zugrăveşte dânsul în broşura: „Distrugerea partidului antisemit ungar şi urmările sale". Retrăgându-se din viaţa publică, el a lucrat la opera închinată neamului său, apărută sub titlul: „Locul ce i se cuvine naţiunii ungare în familia popoarelor europene." Intr'însa el se ocupă cu ceretări lingvistice şi etnografice, ajungând şi la desbaterea problemei minorităţilor şi la acea jidovească. Sunt destul de pesimiste rândurile ce urmează şi care se referă tocmai la această problemă: „Dacă pe acest tărâm nu va veni o schimbare în Ungaria, atunci nu va mai fi nevoie de o mie de ani, ci vor fi deajuns doar 50 până la 100 de ani ca poporul ungar să fie desrădăcinat din pământul său şi să ajungă străin la el acasă!" („Magyar Ujsag", 12. 11. 1939.)

Istóczy s'a stins din viaţă la 27 Ianuarie 1915 şi n'a mai ajuns deci să-şi vadă roadele luptei sale. Evenimentele politice de după războiul mondial şi

avântul puternic pe care l-a luat mişcarea antisemită în ultimul deceniu, arată că opera sa de o viaţă întreagă s'a dovedit a fi de mare folos pentru redeşteptarea naţională a Europei. Pe vremea aceea nădejdile sale s'au dovedit a fi fost zădarnice; astăzi însă, popoarele europene luptă cot la cot spre a ajunge la o soluţie definitivă a problemei jidoveşti.

(Serviciul Mondial)

3. Legislaţia antiiudaică din Bulgaria

Actualmente trăiesc în Bulgaria (inclusiv teritoriile noi ocupate) circa 65.000 de jidovi, pe când populaţia totală a ţării numără mai bine de 8.000.000 de locuitori. Dintre toate ţările sud-est europene, Bulgaria are deci proporţional cei mai puţini jidovi şi totuşi problema jidovească – datorită poziţiilor dominante pe care le-au dobândit jidovii în această ţară – a devenit din ce în ce mai acută, astfel încât chiar şi guvernul bulgar s'a văzut nevoit să păşească la legiferarea unor măsuri împotriva jidovilor.

Din cele ce le înşirăm mai jos reiese cât de puternice erau poziţiile jidovilor din Bulgaria.

In comerţul Bulgariei cu străinătatea, participarea jidovilor era de 56,27 la sută. Astfel exportul pieilor se afla pe mâni jidoveşti în proporţie de 66 la sută, manufacturi 72 la sută, galanterii 70 la sută, comerţul cu sticla 97 la sută şi comerţul cu pălării 54 la sută. Asigurările jidoveşti se urcau la 33 la sută; industria textilă la 44 şi cea a tutunului la 60,7 la sută, iar la bursa de valori participarea jidovilor era de 80 la sută.

Comerţul „en detail" cu încălţăminte, stofe, haine gata, mărunţişuri, lingerie, articole de lână, diferite unelte şi articole de fier, parfumerii etc., se găsea aproape în întregime în mâni jidoveşti. Din 280 de comercianţi exportatori, 102 erau jidovi şi nu mai puţini de 600 dintre cei 1298 de comercianţi importatori.

Pe cele patru artere comerciale ale Sofiei sunt 399 prăvălii dintre care 244 erau jidoveşti.

Dintre jidovi care se află în Bulgaria, aproximativ 98 la sută trăiesc la oraşe unde formează cam 4,5% din totalul populaţiei. In unele oraşe mai mici procentul jidovilor ajunge chiar la 6,5% din totalului populaţiei, iar în Sofia, tot al zecelea locuitor e jidov.

Elementul jidovesc exercita asupra populaţiei, sub orice raport, o influenţă nefastă. La aceasta se mai adaugă faptul că jidovimea din Bulgaria ca şi în toate celelalte ţări prietene Axei, desfăşura încă dela începutul războiului o activitate potrivnică intereselor ţării, punându-şi toate puterile în serviciul propagandei engleze împotriva puterilor Axei. Şi în Bulgaria tot jidovi au fost aceia care s'au dedat la o propagandă subversivă îndreptată împotriva stăpânirii. In felul acesta ei strecurau neliniştea în sânul populaţiei, fiind astfel o adevărată primejdie pentru ţară.

Guvernul bulgar care şi-a dat seama de cu bună vreme de aceste uneltiri duşmănoase care prejudiciau însăşi fiinţa statului, a tras concluziile cuvenite din atitudinea jidovilor şi a păşit la legiferarea unor măsuri de apărare împotriva lor.

Proectul de lege pentru ocrotirea naţiunii care a fost adus în discuţia Sobraniei la 15 Ianuarie 1941 şi care peste opt zile a devenit chiar lege, prevede eliminarea principială a elementului jidovesc din viaţa publică. S'a dovedit însă între timp că măsurile luate erau în unele privinţi prea blânde şi îngăduitoare, iar în parte dădeau chiar loc la tot felul de confuzii, astfel încât pe teren în multe cazuri

jidovilor li se ofereau privilegii şi libertăţi, ceea ce nu corespundea nicidecum cu spiritul legi. De aceea noua legiuire prevede o serie de măsuri riguroase care au fost atât de detailat formulate încât nu mai pot da loc la nici o interpretare tendenţioasă.

In Iulie 1942, Consiliul de Miniştri a fost învestit de către parlament cu „depline puteri pentru a rezolvi problema jidovească", iar la 27 August a şi luat fiinţă un Comisariat special pentru rezolvarea acestei probleme. Formal, acest Comisariat e subordonat Ministerului de interne; de fapt însă, poate să ia în deplină independenţă hotărîri care au putere de lege. Pe când până la această dată diferite ministere şi alte autorităţi au încercat să rezolve problema independent unele de altele, de acum înainte un oficiu central va urmării rezolvarea problemei jidoveşti în întreg ansamblul ei. Aceasta nu numai că simplifică şi uşurează simţitor rezolvarea problemei, dar o şi grăbeşte.

La 3 Septemvrie 1942, Guvernul bulgar l-a numit pe D-rul Alexandru Beleff în postul de conducător al Comisariatului pentru rezolvarea probelemei jidoveşti.

Tot în acel timp Guvernul bulgar a dat publicităţii o nouă şi foarte cuprinzătoare lege antiiudaică care corespunde cerinţelor noii Europe şi care se îndreaptă mai cu seamă împotriva camuflajului jidovesc ca şi împotriva poziţiilor dominante pe care şi le dobândiseră jidovii în viaţa economică a ţării. De altfel legea mai cuprinde şi dispoziţiuni privitoare la scoaterea definitivă a jidovilor din satele şi oraşele Bulgariei.

Incă din luna Mai 1941 fusese luată cea dintâi măsură de a-i însemna pe jidovii care fuseseră încadraţi în detaşamente de muncă, cu o banderolă de 12 cm. cusută la mânecă. In Noemvrie 1941, toţi jidovii care şi-au fost însuşit aume bulgăreşti, au fost obligaţi să revină la vechile lor nume. Măsura amintită mai sus a fost generalizată prin aceea că toţi jidovii au fost obligaţi ca începând cu data de 29 Septemvrie 1942, să-şi coase pe haină steaua lui David. Chiar şi jidovii de supuşenie străină, care trăiesc de mai multă vreme în Bulgaria, au fost obligaţi să poarte pe haină în mod vizibil un cerc galben. Tot astfel, începând cu data de 15 Septemvrie 1942, toate întreprinderile şi articolele comerciale jidoveşti trebue să poarte aceste semne distinctive. Obligaţia aceasta a şi fost aplicată anumitor prăvălii sau întreprinderi jidoveşti sau care sunt conduse în cârdăşie cu jidovii.

Pentru a preintâmpina însă cunoscutul sistem al camuflărilor, decretul-lege prevede sancţiuni drastice împotriva acelor bulgari care le-ar înlesni jidovilor să-şi camufleze avutul lor.

Tot astfel au fost decretate o serie de legi menite să-i scoată pe jidovi din viaţa economică a Bulgariei. Pe viitor jidovimea din Bulgaria, ca şi în celelalte ţări europene, va fi cu totul izolată de viaţa poporului bulgar, putând participa la viaţa economică a Bulgariei numai în măsura proporţiei pe care o reprezintă faţă de populaţia totală a ţării.

Primele măsuri antiiudaice cu caracter economic au fost decretate în vara anului 1941, când impozitele la care au fost supuşi jidovii pentru averile lor, variau între o cincime până la un sfert din valoarea totală a averii. La începutul lunii August 1942 un nou decret prevedea exproprierea în folosul statului a proprietăţilor rurale jidoveşti. Pe la mijlocul aceleiaşi luni, Consiliul de miniştri i-a privat pe jidovi de dreptul de a mai fi proprietari de imobile, iar la 27 August 1942 a şi apărut o lege economică cu caracter antiiudaic din care desprindem:

In afară de prevederile lui „numerus clausus", jidovii care urmează să se mai îndeletnicească cu comerţul nu pot avea un capital mai mare de 500.000 Leva şi nici nu le este permis să deschidă noi prăvălii. Jidovii au fost eliminaţi cu

desăvârşire din industrie, din comerţul cu cereale şi orice alte produse ţărăneşti, din export, din import, din companiile de transporturi, din comerţul cu orice fel de articole etc. Tot astfel ei nu mai pot să deţină sau să fie proprietari de instituţii sanitare şi clinici, de teatre, cinematografe şi edituri de ziare.

La 3 Septemvrie 1942, odată cu numirea sa în postul de comisar pentru problema jidovească, D-rul Alexandru B e l e f f a şi semnat o ordonanţă care prevedea lichidarea tuturor întreprinderilor jidoveşti. Şi tot potrivit acelei ordonanţe urmează ca în consiliile de administraţie a societăţilor pe acţiuni cu capital jidovesc, să fie numit câte un membru de origine etnică bulgară, în vederea lichidării acestor societăţi. In sfârşit, la 9 Septemvrie a fost publicată o ordonanţă complimentară conform căreia jidovilor sau corciturilor jidoveşti le este interzis să deţină aur sau alte obiecte de valoare. Ei nu mai pot încasa nici un fel de sume dela persoane particulare, nici nu mai pot dispune de sumele lor din casele de economii şi de asigurări etc., de veniturile imobilelor lor sau de oarecari despăgubiri, fiind obligaţi ca până la data de 12 Septemvrie 1942 să depună întreg numerarul lor la Banca Naţională bulgară. La fel, toate acţiile şi hârtiile de valoare trebue să le depună la Banca Natională pe numele Comisariatului pentru rezolvarea problemei jidoveşti. Prètutindeni acest Comisariat preia administraţia tuturor averilor jidoveşti fără să ţină seama de confesiune sau de natura averii. Din aceste sume şi valori blocate urmează să fie achitate obligaţiile jidovilor.

Intr'o conferinţă ţinută în faţa reprezentanţilor presei, Comisarul-general Dr. Alexandru B e l e f f s'a pronunţat asupra situaţiei averilor jidoveşti din Bulgaria. El a accentuat că toate aceste averi care se evaluează „grosso modo" la 8 miliarde de Leva, ceea ce face cam 8–13 la sută din întreg avutul naţional bulgar, urmează să fie puse sub supravegherea şi administraţia Comisariatului. Rând pe rând toate obiectele de valoare ale jidovilor vor fi vândute, iar sumele astfel realizate urmează să fie depuse la Banca Naţională bulgară într'un cont special al Comisariatului. In chipul acesta se va forma un fond pentru a se putea face faţă cheltuelilor de întreţinere a populaţiei jidoveşti din Bulgaria. S'a prevăzut că din acest fond o familie jidovească poate ridica lunar o sumă de cel mult 6.000 de Leva. Tot din acest fond urmează să fie satisfăcute şi drepturile de creanţă ale Bulgarilor faţă de jidovi.

Prin aceste măsuri se tinde astfel în mod treptat la lichidarea definitivă a proprietăţii jidoveşti.

In afară de aceste dispoziţii cu caracter economic, au mai fost decretate o serie de legi şi măsuri care le impum jidovilor o serie de restricţiuni personale menite să cureţe viaţa socială şi culturală a poporului bulgar de orice urmă jidovească şi să-i asigure în sfârşit o totală independenţă.

Jidovilor nu l-i îngăduit să aibă nici automobile, nici aparate de radio, nici telefon; toate acestea trebuind să fie predate până la data de 13 Septemvrie 1942. De asemenea accesul în localurile publice, în diferite edificii şi pieţe, le poate fi interzis de către proprietarii, respectiv de către autorităţile poliţieneşti. Jidovii n'au voie să locuiască decât la anumite hoteluri, dar şi la acestea nu mai mult decât zece zile, iar după orele nouă seara nici unui jidov nu-i este îngăduit să-şi părăsească locuinţa.

Cu începere dela 17 Martie 1942, jidovilor le-a fost interzisă exercitarea vreunei profesiuni libere, iar cei de sex bărbătesc între 31–47 ani au fost mobilizaţi în Iunie 1942 la munca obligatorie.

Cu scopul de a feri poporul bulgar de influenţa nefastă pe care au exercitat-o jidovii şi sub raportul cultural, au mai fost puse sub administraţia Comisa-

riatului, cu începere dela 27 August 1942, toate sinagogele, toate şcolile şi societăţile jidoveşti cu scopuri nemateriale, ca şi toate aşezămintele de ocrotire. Tot cu această intenţie au fost desfiinţate încă în luna Martie 1940 un număr de 20 societăţi, cluburi şi organizaţii cu caracter exclusiv jidovo-masonic.

Spre a evita bastardizarea poporului bulgar cu jidovii, au fost decretate spre sfârşitul lunei August 1942 următoarele măsuri: Sunt interzise orice căsătorii mixte precum şi relaţiile în afară de căsătorie între arieni şi jidovi. Tot astfel pe viitor este oprită contractarea unei căsătorii între un supus străin şi un jidov. Din aceleaşi consideremte servitorii de naţionalitate bulgară care slujiseră la jidovi, au trebuit să-şi părăsească serviciile până cel târziu la 13 Septemvrie 1942.

In sfârşit, spre a nu li se lăsa jidovilor nici măcar putinţa de a conveni cu Bulgarii, a fost semnat un decret-lege conform căruia jidovii pierd libertatea de a-şi mai schimba în voie domiciliile lor. Noul decret mai interzice coabitarea Bulgarilor şi a jidovilor sub acelaşi acoperiş şi prevede evacuarea jidovilor din Sofia.

D-rul Alexandru B e l e f f a luat atitudine faţă de problema evacuării jidovilor, declarând în faţa reprezentanţilor presei, că în decurs de un an nu va mai rămânea nici urmă de jidov în capitala Bulgariei. Toate svonurile referitoare la un ghetto care ar urma să se înfiinţeze în Sofia, sunt aşa dară lipsite de orice temeiu. Evacuarea jidovilor din Sofia se va face pas cu pas după un plan bine stabilit şi anume jidovii vor fi expediaţi mai ales în acele mici oraşe din provincie în care elementul jidovesc prezintă o masă mai compactă.

Scopul final al acestor noi legiuiri este acela de a-i izola complet pe jidovi de poporul bulgar, de a-i exclude din viaţa naţională şi în sfârşit de a-i mâna peste frontieră.

Vrednic de notat mai este şi faptul că în legislaţia antiiudaică a Bulgariei definiţia noţiunii de „jidov" s'a făcut pe bază rasială şi că astfel Bulgaria s'a hotărît la o soluţie a problemei jidoveşti care să fie conformă spiritului noii Europe.

(Servicul Mondial)

4. Noi invazii jidoveşti în Palestina, Irac, Iran şi Afganistan

Este îmbucurător faptul că guvernele celor mai multe ţări europene au luat măsuri menite să paralizeze nefasta influenţă jidovească. Popoarele Europei reclamă completa descătuşare a continentului nostru de jidovi, deoarece şi-au dat perfect de bine seama că iudaismul este capul tuturor relelor şi că actualul război, care a adus peste popoarele Europei atâtea nevoi şi mizerii, este în ultimă analiză opera iudaismului.

Incetul cu încetul chiar şi iudaismul începe să-şi dea seama că în Europa el şi-a terminat de jucat rolul său şi că popoarele continentului nostru nu mai vor să se lase exploatate de jidovi, nici să mai joace după cum le cântă ei. Lucrul se vede cum nu se poate mai bine din însuşi faptul că, mai ales în ultima vreme, cârduri de jidovi părăsesc Europa spre a se oploşi în alte părţi unde socot că-şi vor putea continua existenţa nestingheriţi de nimeni.

In prezent jidovii din Europa şi-au aţintit privirile mai cu seamă asupra Orientului apropiat şi mijlociu pe care şi l-au ales ca bază de operaţii. Cu predilecţie, dânşii încep să dea acum năvală spre Palestina, Irac, Iran şi Afganistan.

Ceea ce i-a făcut pe jidovi să părăsească teritoriile europene şi să ia calea acestor ţări, sunt măsurile antiiudaice care au fost luate în ţările sud-est europene şi în Turcia.

VERIFICAT 2007

Ziarul colonial italian „Azione Coloniale“ tratează pe larg problema acest noi emigrări jidoveşti şi comunică o serie de amănunte preţioase referitoare invazia jidovilor în Palestina, Irac, Iran şi Afganistan. In aceste ţări jidovii li-i dată oricând putinţa să-şi aroge o poziţie preponderentă, deoarece se af sub scutul coaliţiei jidovo-engleze. Potrivit relatărilor ziarului „Azione Coloniale înglobarea Băncii Naţionale a Iranului în Banca Angliei a avut drept urma ocuparea tuturor posturilor de directori de către jidovi din Anglia sau de căt pretinşi englezi de origine dubioasă. Şi fără să zăbovească, aceşti noi directo au folosit poziţiile lor preponderente spre a soma toate întreprinderile economi să-şi achite creditele ce le fuseseră acordate. In cazul când cei avizaţi nu conformă întocmai, atunci firmele respective sunt puse sub controlul un „giranţi“ care fac parte din personalul băncii. Aceşti „giranţi“ sunt aproa cu toţii jidovi.

Fiind avantajaţi de aceste poziţii dominante şi bucurându-se mai cu sear de scutul Englezilor, jidovii au ajuns în bună parte stăpânii ţării, cam la fel cu e cazul şi în Palestina.

Şi în Afganistan jidovii se bucură de ocrotirea şi sprijinul băncilor engle De când Banca Naţională a Afganistanului a fost pusă şi ea sub controlul Băn Naţionale din India, a năvălit şi'n această ţară puhoiul jidovilor emigraţi d Europa astfel încât într'un timp foarte scurt numărul populaţiei jidoveşti trecut de 20.000 de persoane. Jidovii care au năvălit în Afganistan s'au aci aproape cu toţii în Kabul şi Herat, aşa încât aceste două oraşe au luat pe noapte un aspect cu totul jidovesc. Şi tot cu ajutorul şi sprijinul băncilor engl le-a succes acestor jidovi să monopolizeze aproape întreg exportul şi să acapar micul comerţ din Afganistan.

In rândurile populaţiei băştinaşe, această cotropire jidovească a provoc ca de altfel şi'n Palestina, o ură mereu crescândă împotriva jidovilor, iar m carea antiiudaică a prins rădăcini tot mai puternice. Firește că în Iran acea mişcare nu se poate manifesta pe faţă, deoarece este prigonită fără curţare către autorităţile militare şi poliţieneşti anglo-sovietice.

In deplin acord cu Uniunea Sovietelor, Anglia şi Statele Unite înţeleg as să le acorde jidovilor în aceste ţări toate privilegiile de care au nevoie per a le domina în întregime. Prin această continuă şi unilaterală favorizare a mentului jidovesc, ca şi prin nedreptăţirea populaţiei băştinaşe, aceste pu ratră tuturor popoarelor din Orientul apropiat şi mijlociu, ce înţeleg ele noţiunea de „libertatea popoarelor“. De aceea nici nu e de mirare că popul acestor ţinuturi nutreşte o ură adâncă împotriva jidovilor, Sovietelor şi An saxonilor şi că aşteaptă cu sete ziua când se va putea elibera de acest j Nu încape deci nici o îndoială că populaţia băştinaşă a tuturor acestor ţinu va şti să rezolve ea însăşi la vremea potrivită problema jidovească şi să sc odată pentru totdeauna de atât de primejdioasă cotropire.

(Serviciul Mondial

VERIFICAT 1987

Director: Dipl.-Ing. A. Schirmer. Redactor-şef: Erich Schwarzburg. Adresa: "Welt-Die Frankfurt am Main, Postschliessfach 600. / Abonamentul: pe jumătate de an 3 RM. pe un an 6 RM contravaloarea). A se menţiona ediţia în limba dorită. / Plăţi: în Germania la: Dresdner B Depositenkasse H, Frankfurt a. M. sau Postscheckkonto, Frankfurt a. M. nr. 6201; în Români Rumänische Bankanstalt, Bucureşti, str. Lipscani 31/33, pentru Dresdner